

несе голѣмъ ползъ народу и себѣ, ако постѣпваше къту чистъ и искренъ Бѣлгаринъ. Види сѧ къту младъ чловѣкъ, прильстенъ отъ голѣмы лѣжливи обѣщеныа на Бебешкаꙗ исуитскꙗ фабрикꙗ, да сѧ е заблѣдилъ, мыслящъ чи съ томъ ще принесе ползъ! А не знае бѣднъ, какъвъ страшенъ раздоръ готови да впосѣе между невинному Бѣлгарскому народу! и чи и негова личность може горко да пострадае; защото Бѣлгари въ настояще врѣма, съсъ сичкѫ обидѣ що имѣтъ отъ страны грѣцкаго духовенства, никогы нѣщѣтъ тѣрпѣ, ни то даже помысли да станѣтъ папишачи! Тии свое желание щѣтъ до-стигна чрѣзъ други пѣтъ, а нѣ какъ то мечтае господство му и иска да ползува отъ това обстоѧтельство благодѣтели си Исуиты! Бѣлгари, слава Богу, имѣтъ днѣсь доволны учены и благоразумны истинны родолюбцы, кои знаютъ чѣрковнаꙗ повѣстность добрѣ и виждаютъ колко кръвь сѧ е пролѣла отъ такива религиозни раздоры и отцѣпки! Тии знаютъ добрѣ, ѩо ѿѣ рѣче Исуитинъ и исуитска пропаганда, и нѣщѣтъ тѣрпѣ никогы да пропуснѣтъ такова нѣщо въ милое си отчество Бѣлгариꙗ! Простый народъ въ Бѣлгариꙗ е въ состоѧние такива заразы да гы избие съ камениа и съ крывацы, и къту краставы овцы да гы отлѣчи съ врѣма отъ общое стадо, да го не заразятъ!

Г. Гиковъ къту сѧ заблѣдилъ самъ, заблѣдилъ е и нѣколко млады неопытны Бѣлгарчета, коихъ съ негово старание сѧ приѣли да възпитають исуитски миссионери въ Бебешко училище. Той къту управитель на съставенаꙗ печатница въ пѣпа исуитски въ Сентъ-Бенедето въ Галатѣ, дѣ сѧ издаваѭть Бѣлгарски книжници, кои носятъ печать: „настоѧтельство то, бѣлгарски ты книжници — Цариградъ“ постѣпенно е починаѭь отъ начало да сїе исуитски мысли въ разны изложеныа, папски письма и проч., скованы въ исуитскаꙗ Бебешкаꙗ фабрикꙗ и приведены отъ млады тамъ възпитанницы Бѣлгари. Ные ѿѣмъ гы изложи тукъ и ѿѣмъ доказа роду си, какви клѣткы му подлагаютъ тии млади отстѣпници!

Въ бѣлгарски книжници въ чистъ III. Ноемвріа, книжка първа, брой 21, 1858 г. въ странѣ 237 виждамы изложение младаго Х. Д. Вакликова: Грецкіа языкъ за Бѣлгареты. Съчинитель того изложения сѧ наѣль да пиши за работъ кој той не разбира, то есть, да гони еленски языкъ и да отвраща Бѣлгари да го не учїтъ! Нѣ самъ въ това кратко си изложение употреблява нѣколко еленски рѣчи, какъ то историј, періодъ и проч. Той можаше съ други начинъ да сѧ изражи и да бѣди управданъ, то есть, да каже чи Бѣлгари не трѣба вѣкы ни единъ страненъ языкъ да прѣпочитаютъ отъ матернаго